

Milí čitatelia, milí priatelia!

V dňoch 27. – 29. 8. 2010 sa uskutočnila 2. konferencia „Stvorenie a súčasná veda, Žilina 2010“. V tomto 3. mimoriadnom čísle časopisu Solas uverejňujeme v textovej forme podstatné časti väčšiny prednášok, ktoré na tejto konferencii odzneli.

Cez stvorené veci (vesmír, Zem, rastlinná a živočíšna ríša), ako hovorí Písmo (Rímskym 1:19), Boh zjavuje sám seba. Pozorovaním stvorenstva človek nielen že môže, ale aj má prísť k poznaniu, že existuje Boh Stvoriteľ, a môže a má spoznať Jeho moc a božstvo (Rímskym 1:20). Objasňovanie podstaty vedy a podstaty viery a ich vzájomného vzťahu je stále dôležité a aktuálne ako pre ľudí mimo cirkvi, tak aj pre spasených ľudí v rámci cirkvi. Konferencie pod názvom „Stvorenie a súčasná veda“, ktoré spolu organizujú občianske združenia Solas a Temelios, sú venované práve poznávaniu Božej stvoriteľskej moci a Jeho diela prostredníctvom vedeckého skúmania materiálneho sveta.

Cieľom, prečo sa otázkam vzťahu viery a vedy na týchto konferenciách a na stránkach časopisu Solas venujeme, nie je samotné intelektuálne poznanie alebo číra akademická debata, ale to, aby Bohu bola vzdaná taká sláva, aká mu skutočne patrí, a aby autorita Božieho

slova a neomylnosť, inšpirovanosť, dostatočnosť a objektívna historickosť Písma bola pevne zakorenená v srdciach veriacich kresťanov.

Cieľom je aj poukázať na tú časť súčasného vedeckého poznania, ktorá jasne poukazuje na to, že svet okolo nás je výsledkom úžasného stvorenia, dielom slávneho Stvoriteľa, a poukázať na to, v čom spočíva problém v tej časti moderného vedeckého a spoločenského zmýšľania, ktorá sa stavia proti biblickým pravdám a stvorenie sa snaží nahradiť neriadenými prírodnými procesmi. Ľudstvo si v 19. storočí podstatným spôsobom pokazilo vzťah k Bohu práve na úrovni vedy a v mene vedy. Dnes je to ale opäť aj veda, ktorá pomáha ľuďom tento vzťah poopraviť a nájsť cestu späť k Bohu, pretože existuje dostatok vedeckých poznatkov, ktoré podporujú základnú vieru v Stvoriteľa. „Preto hovorí: Prebud' sa ty, kto spíš, a vstaň z mŕtvych, a bude ti svietiť Kristus (Efezkým 5:14)“.

Vedúca a všetko určujúca myšlienka (paradigma) v sekulárnom svete v dnešnej dobe je tá, že vesmír, Zem a život sú výsledkom prírodných procesov počas veľmi dlhých časových období, že „večne existujúca hmota a energia“ má schopnosť sama sa vyvinúť počas udalosti nazvanej Veľký tresk (angl. Big Bang) alebo z nestability vákua do foriem a štruktúr dnešného vesmíru a vytvoriť život a ľudské bytosti s inteligenciou, myslením, svedomím, citmi a morálkou. Táto paradigma je známa ako evolúcia.

Svojím obsahom evolučná „teória“ (hypotéza) je učenie, ktoré je vlastne filozofickou konštrukciou predstavy o vzniku sveta a vzniku života. Jej základom je naturalizmus, podľa ktorého je príroda považovaná za jediné bytie, alebo za bytie natoľko základné, že všetky ostatné formy bytia môžu byť na ňu redukované a všetko, čo existuje, je možné popísať prírodnými zákonmi.

Spoločnosť, vzdelávacie inštitúcie a média vytvárajú dojem, že vedci ako takí sú evolucionisti, ateisti a materialisti, a že moderná veda vylučuje existenciu Boha a pravdy Biblie. Poctivé skúmanie histórie vedy však odкрýva, že moderná veda je vybudovaná na biblických základoch, a že mnohí vedci, ktorí zásadným spôsobom posunuli vedecký pokrok, boli hlboko presvedčení, že veda je nástroj na skúmanie Božieho stvorenia, a nijako nespochybňovali pôvod stvorených vecí prostredníctvom Božieho stvorenia z ničoho – a tak je tomu u mnohých vedeckých pracovníkov aj dnes.

V posledných desaťročiach minulého storočia však vedecké objavy priviedli aj mnohých súčasných vedcov k poznaniu, že evolučné učenie nie je schopné vysvetliť zložité živé mechanizmy, ktoré sa pozorujú predovšetkým v živých bunkách. Mnoho biológov (i biochemikov, genetikov i vedcov z ďalších vedných disciplín) dnes pochybuje o tom, že prirodzený výber a náhodné mutácie môžu vyvolať zmeny, ktoré sú nevyhnutné na vznik nových štruktúr a foriem života.

Nie je to však len biológia, na pôde ktorej sa poukazuje na nefunkčnosť darvinizmu, ale aj iné vedné odvetia ako geológia, paleontológia, fyzika, kozmológia a ďalšie. Aj v týchto nachádzame vedcov, ktorí dvíhajú svoj hlas proti evolučnej paradigme. Mnoho kritických pripomienok odznieva na adresu Veľkého tresku nielen z pozície teoretických úvah, ale aj faktických experimentálnych pozorovaní vesmíru. Na konferencii (Žilina 2010) predniesol renomovaný experimentálny fyzik a kozmológ z Austrálie, profesor J. Hartnett, štyri prednášky, v ktorých

1) vysvetlil, akým spôsobom vstupujú do kozmológie metafyzické (filozofické) svetonázorové

predpoklady prijímané vierou a prečo sa kozmológia nedá robiť bez takýchto predpokladov,

2) odkryl teoretické problémy všeobecne prijímanej „teórie“ (hypotézy) o vzniku vesmíru známej pod názvom „Veľký tresk“ a jej závažné rozpory s viacerými astronomickými pozorovaniami. Vysvetlil aj východiskové filozofické predpoklady, na ktorých je táto hypotéza postavená, a akú úlohu zohrávajú pri formovaní poznania o pôvode vesmíru,

3) predstavil novú fyzikálnu teóriu („novú fyziku“), ktorá dokáže v astrofyzike vyriešiť viaceré fyzikálne problémy bez odvolania sa na vymyslené entity (veličiny), akými sú takzvaná „tmavá hmota“ a „tmavá energia“. Táto „nová fyzika“ prináša okrem iného aj možné riešenie problému, ako mohlo stihnúť priletieť na Zem svetlo z hviezd a galaxií vzdialených od Zeme niekoľko miliárd svetelných rokov, ak celý vesmír je len približne 6000 rokov starý („mladý“).

□

Na konferencii odznali nasledovné prednášky:

Viera vo Veľký tresk alebo Biblia (Prof. John Hartnett, Ph.D.). Otázku o pôvode a vzniku vesmíru považujú mnohí vedci aj laici za najväčšiu otázku, aká vôbec existuje. V tejto prednáške John Hartnett analyzuje jednotlivé svetonázory na vznik vesmíru, Zeme a viery. Osobne verím, hovorí Prof. Hartnett, že Boh stvoril vesmír tak, ako je to opísané v prvých kapitolách knihy Genezis. Nevidím žiaden dôvod, prečo neveriť, že to bolo za 6 obyčajných dní pred približne 6 či 7 tisíc rokmi. Som presvedčený, že celý vesmír má vek zhruba 6 tisíc rokov, merané hodinami na Zemi.

Demontáž Veľkého tresku (Prof. John Hartnett, Ph.D.). Kozmológia Veľkého tresku je v súčasnosti vedúcou kozmológiou. V akademickom prostredí i v spoločnosti, je prijímaná ako vedecké vysvetlenie pôvodu a histórie vesmíru, dokonca až ako fakt. V tejto prednáške John Hartnett preukazuje, že „teória“ Veľkého tresku aj naďalej čelí dokonca rastúcemu počtu nevysvetlených vedeckých problémov a je v rozpore s viacerými astronomickými či astrofyzikálnymi pozorovaniami. Navyše je vybudovaná na niekoľkých predpokladoch, ktoré sú vedecky (empiricky) neoveriteľné. Táto „teória“ vysvetľuje neznáme (pôvod štruktúry a vlastností súčasného vesmíru) neznámym (inflácia, tmavá hmota, tmavá energia), nepoznané len iným nepoznaným. Kozmológia Veľkého tresku nedokáže vysvetliť pôvod hviezd a galaxií a štruktúru vesmíru. Rozpory „teórie“ Veľkého tresku s astronomickými pozorovaniami sú viac než dostatočné na to, aby táto „teória“ bola opustená. Neexistuje ale vedecký dôvod, pre ktorý by sme mali opustiť biblickú správu o stvorení z knihy Genezis v jej doslovnom znení.

Hubbleova bublina: Veľký tresk v problémoch (Prof. John Hartnett, Ph.D.). Kozmologická „teória“ Veľkého tresku je prijímaná ako pravdivé vysvetlenie pôvodu a vývoja vesmíru. Nie je však otvorene povedané, a málokto si to uvedomuje, že astronomické pozorovania sú v rozpore s touto „teóriou“. Model Veľkého tresku nemôže existovať bez základného východiskového predpokladu, ktorý sa nazýva kozmologický princíp, podľa ktorého hmota vo vesmíre je všade rovnomerne rozložená (berúc do úvahy veľkú kozmickú mierku). Model Veľkého tresku je postavený na myšlienke, že vesmír sa rozpína a v minulosti sa rozpínal zo singularity do dnešného stavu. Táto myšlienka je odvodená z červeného posunu, ktorý pozorujeme v spektre svetla prichádzajúceho z hviezd a galaxií. Vo vesmíre však pozorujeme hviezdám a galaxiám podobné objekty (kvazary), ktoré sú fyzicky prepojené s galaxiami s nízkym červeným posunom, pričom sami vykazujú príliš vysoké, anomálne červené posuny, čo predstavuje rozpor so základnou myšlienkou Veľkého tresku. Model Veľkého tresku je takto zásadne spochybnený. Vynára sa otázka, či sa nám vesmír nesnaží vyrozprávať úplne odlišný príbeh, než akým sme boli indoktrinovaní sekulárnou vedou a médiami za posledné desaťročia.

Svetlo hviezd, čas a nová fyzika (Prof. John Hartnett, Ph.D.) V predchádzajúcich prednáškach sme ukázali, že „teória“ Veľkého tresku je v rozpore s viacerými astronomickými či

astrofyzikálnymi pozorovaniami. To sú dostatočné dôvody k tomu, aby sme takýto model vysvetlenia pôvodu vesmíru neprijímali alebo opustili. Neexistujú vedecké dôvody, pre ktoré by bolo potrebné opustiť biblickú správu o stvorení vesmíru. Podľa tejto správy Boh stvoril vesmír na počiatku, počas stvoriteľského týždňa, z ničoho, svojím slovom, pred približne 6 tisíc rokmi. Keď veríme v takýto biblický pôvod a históriu vesmíru na základe Božieho zjavenia, stále nám zostáva zodpovedať si otázku, ako stihlo svetlo z hviezd, ktoré sú vo vesmíre vzdialené milióny až miliardy svetelných rokov, doraziť na Zem za menej než šesť tisíc rokov, dokonca už na druhý deň po stvoriteľskom týždni, aby nielen Abrahám, ale aj Adam mohli vidieť to nespočetné množstvo hviezd odzrkadľujúce Božiu slávu a moc. V tejto prednáške ponúkneme jedno z možných riešení (vysvetlení).

Geológia a fosílie z biblického pohľadu (RNDr. Peter Vajda, Ph.D.). V tejto prednáške sa autor zaoberá geologickou minulosťou našej planéty. Pre poznanie geologickej minulosti Zeme je rozhodujúcou otázkou, či biblická potopa za dní Noacha bola alebo nebola, a ak bola, aký mala charakter, rozsah a účinok. Zaujímá nás, čo bolo príčinou tejto potopy a aká veľká bola táto potopa. Poukazuje na svedectvo hornín a fosílií a na to, že pravda o potope je pre kresťanskú vieru veľmi dôležitá.

Boží veľký plán od Genezis až po zjavenie (Ing. Ján Šichula). Sväté Písmo je tak bohaté vo svojej šírke i hĺbke, že počas storočí svojej existencie mu kresťania dávali rôzne výstižné pomenovania. Právom je na prvom mieste označované ako kniha spasenia, nakoľko len v Biblii, a nikde inde, sa dozvedáme o Božej láske k hriešnikom i o nekonečne cennej obeti Božieho Syna, Pána Ježiša. Iba z Božieho slova vieme, že cesta spasenia je cesta, na ktorej musíme bezpodmienečne uznať svoju vlastnú hriešnosť a stratenosť a spolu s tým sa z celého srdca vierou spoľahnúť na dokončené vykupiteľské dielo Pána Ježiša. Písmo je knihou o spasení, ale treba doplniť, že všetko, čo Písmo učí o spasení hriešnikov, je zasadené do rámca skutočnej histórie. Preto sú biblické pravdy o pôvode sveta a jeho dejinách tak kľúčové.

Svedectvo fotonických štruktúr a štruktúrnych farieb (doc. RNDr. Drahoslav Vajda, CSc.). Keď sa pozeráme na motýle, či v prírode alebo v múzeu, sme uchvátení nádherou ich krídiel čo do pestrosti farieb a vzorov. O čom svedčia krídla motýľov a ich nádherná farebnosť? – to je otázka, ktorej sa autor v tejto prednáške venuje.

Videozáznam prednášok plánujeme vydať na DVD nosičoch. Distribúciu zabezpečí vydavateľstvo ORDO SALUTIS. Informácie o stave spracovania a distribúcii DVD nosičov sledujte na web stránke: <http://www.ordo.sk> a <http://blog.solas.sk>.

doc. RNDr. Drahoslav Vajda, CSc.